

МОЛОДИЙ КОМУНІСТАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 149 (500)

Середа, 13 грудня 1961 р.

Ціна 2 коп.

ЗАВДАННЯ ВИЗНАЧЕНІ, ТЕПЕР—ЗА ДІЛО!

У ЧАСНИКИ VII пленуму обласного комітету ЛКСМУ, який відбувся 8 грудня, з великим інтересом слухали доповідь секретаря обкому КП України Л. Г. Кравченка і виступи комсомольських працівників, активістів, молодих передовиків виробництва.

Промовці говорили, що юнаки і дівчата області живуть зараз під впливом усього, про що дізналися з матеріалів ХХІІ з'їзду ленинської партії. Нова Програма КПРС, прийнята з'їздом, увійшла в життя і серця комсомольців, всієї молоді, стала бойовою програмою їх дій.

Радісні підсумки, про які йшлося на пленумі. Але ще більше потрібно зробити у 1962 році — першому році комуністичного двадцятиріччя.

«Нам важливо, — говорив М. С. Хрущов, — щоб кожна радянська людина знала своє місце в строю, щоб вона з глибокою свідомістю свого обов'язку віддавала будівництву комунізму свої сили, енергію, розум, талант, весь жар свого серця».

Допомогти юнакам і дівчатам зайняти таке місце в строю, щоб кожен з них був справжнім борцем за комунізм — ось головне завдання первинних комсомольських організацій. Слід пам'ятати, що Програма КПРС розрахована на весь наш радянський народ, а саме тому вона розрахована і на тебе, молодий робітник, інженер, механізатор, тваринник, учитель, культпрацівник.

РОБОЧЕ місце працівника міськкому, райкому ЛКСМУ, члена комітету первинної організації, комсомольського пропагандиста і агітатора там, де працює, звичиться і відпочиває молодь, — у цеху, бригаді, на фермі, в ланці, молодіжному гуртожитку, клубі, вечірній школі. Особисте спілкування комсомольського працівника і активіста з молоддю, увага до кожної молодої людини, до її праці, відпочинку, навчання — це той ключ, яким можна відкривати серця, пізнавати заповітні думки, залучати всіх юнаків і дівчат до активної участі в труді і громадському житті.

Та не так поки що роблять керівники комсомольських організацій Ульянівського, Хмельницького, Новгородківського районів. Тут миряться з тим, що досі є малочисельні комсомольські організації колгоспів, а останнім часом різко зменшився прийом молоді в ряди ВЛКСМ.

Зобов'язання обласної комсомольської організації на 1962 рік високі. Наша площа комсомольських гектарів кукурудзи буде займати не менше 150 ти-

сяч, гороху — 40 тисяч гектарів. Поставлене завдання з кожного гектара зібрати не менше як по 50 центнерів кукурудзи в зерні та по 25 центнерів гороху.

Щоб справитися з цим завданням, райкоми комсомолу повинні забезпечити безумовне дотримання всіма молодіжними ланками і агрегатами комплексу агротехнічних заходів по вирощуванню кукурудзи.

Сьогодні дуже важливо мобілізувати сільську молодь для вивезення на поля місцевих добрив, так організувати змагання комсомольців, як у Компаніївському районі. Тут на вивезенні добрив використовуються всі транспортні засоби, щодня комітети комсомолу колгоспів підбивають підсумки роботи за день, визначають переможців.

ОБОВ'ЯЗОК кожного кукурудзвода працювати за методом нашого земляка Олександра Гіталова. Тоді на всіх молодіжних плантаціях кукурудза буде вирощуватися без затрат ручної праці. Допомогти молодим кукурудзоводам вивчити і застосувати досвід О. В. Гіталова повинні райкоми комсомолу, агрономи, інженери колгоспів та радгоспів.

На ферми прийшов новий загін молодих ентузіастів. У 1962 році буде направлено для роботи в тваринництві ще 10 тисяч комсомольців і молоді.

Пленум поставив завдання перед кожним молодим тваринником бути на своїй ділянці сміливим пропагандистом нового, борцем за технічний прогрес у сільському господарстві.

У нас є все для того, щоб одна доярка обслуговувала по 30—50 корів, один свинар відгодовував за рік 1000—1500 свиней, одна пташниця доглядала по шість — вісім тисяч голів птиці.

Зараз, як ніколи, відповідальний період у тваринників. Комсомольські організації повинні добиватися, щоб молодіжні ферми були зразковими, в усьому передовими, щоб сьогодні й завтра не знижувалася продуктивність худоби.

ЮНАКИ і дівчата області, як і всієї країни, стали на комуністичний вахту. Вони прагнуть щодня на кожній ділянці перевиконувати плани, завдання, зобов'язання і цим самим гідно, по-комуністичному зустріти XIV з'їзд ВЛКСМ, XIX з'їзд комсомолу України.

Свідома, високопродуктивна праця кожного на благо Вітчизни в ім'я торжества комунізму має відіграти велику роль у формуванні нової людини, пристрасного борця за щастя народу.

БУТИ ЩЕДРОМУ ВРОЖАЄВІ

КОМСОМОЛЬЦІ нашого колгоспу не лише підтримали компанію, але й самі розпочали боротьбу за 50-центнерний врожай качанистої в наступному році. Ми створили три ударних комсомольських групи, які вивозять перегній на поля. Всі комсомольці активно включились в роботу.

З вогником працюють трактористи Олег Високий та Леонід Прибим. Кожного дня трактором «Беларусь» хлопці вивозять по 20 тонн перегною. На високоврожайні ділянки під кукурудзу вивезено сотні тонн органічних добрив.

— Врожай буде високим, — говорять комсомольці. — А вже боротьбу за нього розпочали вже зараз.

В. АРАКЕЛОВ,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Ілліча Хмельницького району.

Коли Таня проходить вулицями села, з нею шанобливо вітаються і літні колгоспники, й молодь. Бо всі знають в Новгороді: старання трудівниці вона.

Працює Таня дояркою і має чим похвалитися: за десять місяців цього року одержала вона від кожної з 21 корови близько 2.852 літрів молока. Майже на 350 літрів перевиконала своє річне зобов'язання.

На знімку: краща доярка новгородківського колгоспу імені Леніна Тетяна МАРУЩАК.

Фото В. КОВПАКА.

ЩЕ ОДИН ХОРОШИЙ ПОЧИН

ДОСІ ніколи на комсомольських зборах тресту «Укрелеватормлинбуд» не ставилось таке питання, якому були присвячені останні збори в первинній організації будуправління № 10. Йшлося про те, що повинен зробити кожний комсомолец для побудови комуністичного суспільства.

Виступаючи не виділялися красномовністю. Взагалі, скупі на слова, але багаті на хороші справи, молоді будівельники вносили лише конкретні, ділові пропозиції.

Ось виступає ударник комуністичної праці Віктор Переверзев.

— Вважаю, що ми не повинні обмежуватись лише громадською роботою, яка здебільшого спрямована на розвиток наших же здібностей. Треба, крім цього, зробити щось конкретне, принаймні, відпрацювати кожним шістьма п'ятьма годинами безкоштовно. Це складати на рік прийнятні шістьдесят годин на кожного комсомольця. Думаю, що першими підтримають мене наші розвідники майбутнього — ударники і члени бригад комуністичної праці.

— І нехай кожен комсомолец, — підтримує попереднього промовця нещодавно прийнятий в ряди ВЛКСМ Петро Бичук, — залучить до участі в недільниках ще хоча б одного молодого будівельника. Тоді наші сили подвоються.

Так і записали в резолюції: кожному комсомольцеві відпрацювати п'ять годин на місяць безкоштовно.

А десятого грудня молоді будівельники провели свій перший недільник, присвятивши його наступному XIV з'їздові ВЛКСМ.

Г. МАЛОБРОДСЬКИЙ.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ МАЯК З БРИГАДИ ГІТАЛОВЦІВ

Він міг години проводити біля батька, кращого механізатора колгоспу. А в десять років вже самостійно водив трактора. І ось Петро Іванович Танцюра доручив синові важелі машини. І тоді хлопчик відчув себе справжнім трактористом.

Минав час. Любов до техніки переросла в бажання успадкувати професію батька, який працював помічником бригадира тракторної бригади в артілі імені ХХ з'їзду КПРС.

Володя закінчив школу в 1958 році і пішов працювати причіплювачем. А через деякий час він став кращим причіплювачем бригади.

Минали дні. Олександр Васильович Гіталов вже наступного року доручив юнакові трактор «МТЗ-5К». Це був найшасливіший день в житті Володі.

Молодий тракторист не лише добре працював. Відвідуючи гурток технічного навчання, який організовано в бригаді, він вчився. Успішно склав екзамен і одержав посвідчення на право водіння трактора.

В. Танцюрі немає ще й двадцяти років. Але ім'я його вже відоме в районі.

В цьому році Володимир взяв зобов'язання виростити на площі 64 гектари по 50 центнерів кукурудзи. Вчився в школі передового досвіду, яка організована на базі тракторної бригади О. В. Гіталова. І завзято працював: вивіз по 15 тонн перегною на гектар, своєчасно розпочав сівбу, вносячи разом з насінням органічно-мінеральну суміш. Через п'ять днів після сівби заборонував площу.

І ось настали хвилюючі дні. Що скажуть спеціалісти? Кукурудза дала хороші сходи... Комісія виявила, що квадрати виийшли правильними, точними. Перший екзамен складено на «відмінно».

Висота рослин незабаром досягла 3—3,5 метра, на кожному стеблі — по 2—3 качани. Коли збрали врожай, виявилось, що з кожного гектара одержано 87 центнерів качанистої. Хороші результати! Щедро віддячила земля за труді невтомні.

Ваблять хлопця нові рубежі. Комсомолец Володимир Танцюра разом з Євгеном Петерсом дали слово в наступному році виростити по 100 центнерів кукурудзи з кожного гектара.

В. ТАРОВИК,
інструктор Новоукраїнського райкому комсомолу, наш позаштатний кореспондент.

КОМСОМОЛЬЦІ І МОЛОДЬ!

Гідними трудовими подарунками зустрінемо XIV з'їзд ВЛКСМ і XIX з'їзд ЛКСМ України!

БІЛЬШЕ ТОВАРІВ НАРОДНОГО СПОЖИВАННЯ

МОСКВА, 11 грудня. (ТАРС). Понад шість тисяч експонатів представлено на виставці машин і приладів культурно-побутового і господарського призначення, відкритій на ВДНГ СРСР.

Сьогодні виставку відвідали заступники Голови Ради Міністрів СРСР тт. О. М. Косигін, М. Г. Ігнатов, К. М. Руднев, заступники голови Держплану СРСР Г. М. Орлов, В. П. Зотов.

М. І. Строкін, відповідальні працівники ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і Держплану СРСР.

Після огляду експонатів було проведено нараду з участю працівників Держплану СРСР і торговельних організацій, яка обговорила завдання збільшення випуску холодильників, телевізорів, радіоприймачів, радіол, магнітофонів, посуду, підвищення якості виготовленої продукції.

Нарада визнала за доцільне організувати на Виставці досягнень народного господарства СРСР всесоюзний огляд галантерейних виробів, парфюмерно-косметичних товарів і предметів побутової хімії з тим, щоб на основі перегляду відібрати кращі зразки, розширити асортимент товарів цього призначення, збільшити випуск і поліпшити їх якість.

НАРАДА ПРАЦІВНИКІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА НЕЧОРНОЗЕМНОЇ ЗОНИ

МОСКВА, 12. (ТАРС). Сьогодні в Палаці спорту Центрального стадіону імені В. І. Леніна відкрилась нарада працівників сільського господарства Центрального, Північно-Західного і Волго-Вятського економічних районів.

Понад 11 тисяч чоловік — майстри землеробства і тваринництва, вчені, партійні і радянські працівники обговорюють, як в умовах нечорноземної зони краще перетворити в життя рішення ХХІІ з'їзду КПРС з питань сільського господарства, як швидше створити достаток продуктів землеробства і тваринництва.

В роботі наради беруть участь товариші Л. І. Брежнев, Г. І. Воронов, Ф. Р. Козлов, О. М. Косигін, А. І. Мікоян, Д. С. Полянський, М. А. Сушков, М. С. Хрущов, М. М. Шаєрник, П. Н. Демічев, Л. Ф. Іллічов, Б. М. Пономарьов, І. В. Спиридонов, О. М. Шелепін.

Нараду відкрив перший заступник голови Бюро ЦК КПРС по РРФСР Г. І. Воронов. З доповіддю виступив Голова Ради Міністрів РРФСР Д. С. Полянський.

Л И С Т И

з одного заводу

2. Інженерні знання —

МЕТА РОБІТНИЧА

КОЛИ мислено уявляєш нашу «Червону зірку» через двадцятиріччя, то бачиш не лише нові, співзвучні з комуністичною епохою цехи, досконалі автоматичні лінії, але й нових людей заводу. Свідомі, високоосвічені, вони будуть в однаковій мірі здатні як до фізичної, так і до розумової праці, до участі в різних галузях громадського життя, культури, науки.

Освіта стала однією з першочергових умов формування нової людини. Для молодих червонозорівців навчання і труд — невіддільні. 360 молодих робітників навчаються у вечірній школі робітничої молоді, 141 — в технікумах, 279 — у вузах. За цими цифрами стоять цікаві, хороші люди. Для них девізом став клич: «Більше знати, більше аміти, щоб краще будувати комунізм».

Ось, приміром, комсомольсько-молодіжна бригада свердловальниць Володимира Полудня. Цей комуністичний колектив імені ХХІІ з'їзду КПРС в основу свого повсякденного життя поклав моральний кодекс будівника комунізму. Свято виконується тут комуністична заповідь — вчитися. Навчаються у цій бригаді всі до єдиного. Тетяна Брижницька і Валентина Гордус навчаються в вечірньому політехнічному інституті, Володимир Полудень і Олена Рибкіна відвідують підго-

товчі курси, а Лариса Бондар ще тільки дев'ятикласниця. Але з однаковою наполегливістю долають вони шлях до вершин науки.

Одним з ініціаторів комуністичного змагання на нашому заводі є бригадир Микола Брайко з ливарного цеху сірого чавуну. Його бригада удостоєна найпочеснішого звання — комуністичного колективу імені ХХІІ з'їзду КПРС. Помітно виріс за роки змагання вожак цього колективу — Микола Брайко. Він закінчив середню школу робітничої молоді, а зараз навчається в машинобудівному технікумі. Безумовно, на цьому не зупиниться бригадир комсомольсько-молодіжного колективу — намагається в навчаннях свою дружину, Людмилу, яка працює стержнивецею і одночасно є студенткою політехнічного інституту.

МОЛОДЬ уміє поєднувати навчання з основною роботою. Так, навчання в інституті не перешкодило контролеру ВТК Валентину Гончаренку здобути звання кращого робітника своєї професії. До того ж Валентин ще й секретар комсомольської організації.

Особливо тягнуться до знань наші невтомні винахідники, раціоналізатори. Технічні знання відкривають

ім таємниці креслень, допомагають вдосконалювати посівні машини. Наполегливо здобуває політехнічну освіту у вузі конструктор відділу головного металурга Георгій Алійшченко — здібний молодий винахід-

ник. Знання, озержані без відриву від виробництва, вивели в число кращих раціоналізаторів заводу і слюсаря метизного цеху Анатолія Маркова.

Серед молодих червонозорівців немало таких ось наполегливих і жадібних до знань, які пройшли шлях від робітника до інженера. Інженером-конструктором працює колишній контролер Олег Дудатій, на інженерній посаді трудиться Валентина Мацук, яка спочатку була копирувальницею. Таких прикладів можна навести безліч.

Потяг молодих робітників до знань сильнішає. Своім неоціненним багатством — знаннями, щиро діляться з друзями наші молоді спеціалісти. Хорошу справу організували комсомольці-ливарники з цеху сірого чавуну — консультативний пункт для молоді, яка навчається. Чергують у ньому й дають консультації молоді спеціалісти. Охоче звертаються виробничники по допомогу до випускника Київського політехнічного інституту Миколи Сиротюка, до технолога Віктора Гольдштейна й інших.

В своє майбутнє молода зміна червонозорівців не-

Ти бачиш, читачу, на цьому знімку дієчат з бригади комуністичної праці Жанни Турбаївської. Вони працюють на Олександрійському електромеханічному заводі ізольовальницями.

Почесне звання комуністичної бригади присвоєно в дні роботи ХХІІ з'їзду КПРС.

На знімку: члени бригади комуністичної праці ізольовальниць (зліва направо): Олександра МАРЧЕНКО, Тарна ЧЕРЕДНИЧЕНКО, Рая ЧУБ, Валя БОРДЮГ, Жанна ТУРБАЇВСЬКА, Ольга ЧУМАК.

Фото А. ДІБРОВНОГО.

одмінно йтиме в дружбі з підручником, набуваючи нових знань. У нас в заводському комітеті комсомолу існує перспективний план підвищення освітнього рівня молодих робітників. Його найголовніший пункт: середня освіта — кожному. Це, звичайно, як мінімум. А багато ж молодих робітників заводу вже нині ставлять собі за мету здобути інженерні знання. Наш план вимагає, щоб було підготовлено достатню кількість спеціалістів потрібних заводу професій, щоб кожен робітник мав по декілька суміжних або інших спеціальностей, щоб кожен комсомолец, крім того, мав громадську професію. Адже без цього не можна обійтися людині комуністичного суспільства, суспільства, яке ми будемо, в якому житимемо.

М. МАЛЄТА,
секретар комітету комсомолу заводу «Червона зірка».

У Міністерстві закордонних справ СРСР

Цими днями заступник міністра закордонних справ СРСР М. П. Фірюбін прийняв тимчасового повіреного в справах Народної Республіки Албанії в Москві Г. Мазі. За дорученням Радянського уряду М. П. Фірюбін зробив йому заяву, в якій відмічається, що албанський уряд, проводячи курс на дальше заглиблення відносин з Радянським Союзом, особливо після ХХІІ з'їзду КПРС, розгорнув у країні ворожу СРСР наклепницьку кампанію. Він навмисно здійснює заходи, спрямовані на те, щоб перешкодити нормальній діяльності посольства і торгпредства СРСР в Албанії.

Уряд Радянського Союзу, враховуючи все це, а також маючи на увазі зухвале твердження албанської сторони про те, що радянським дипломатам нібито більше нічого робити в Тірані,

приймає рішення відкликати з Албанії нгдзвичайного і повноважного посла СРСР тов. Шкініна Г. В., а також весь персонал радянського посольства і торгпредства.

Радянська сторона вважає, що в умовах, коли албанський уряд свідомо делал більше заглиблення відносин з Радянським Союзом, використовуючи з метою антирадянської діяльності і своє дипломатичне представництво в СРСР, дальше перебування посла НР Албанії Несті Насе, а також персоналу посольства і торговельного радника Албанії в Москві позбавлене будь-якої підстави.

У зв'язку з цим Радянський уряд вимагає, щоб посол і весь персонал посольства і торговельного радника Албанії в Москві залишили територію Радянського Союзу.

(ТАРС).

Колектив зміни хоч порівняно і молодий, але вже має свої славні традиції. Він одним з перших на фабриці та й в Олександрії виступив зспівувачем змагання за комуністичну працю. За труд невтомний, за проявлені риси нових взаємовідносин зміни І. Г. Лещенка ще в кінці 1959 року одній з перших серед колективів комбінату було присвоєне високе звання комуністичної. Відтоді члени зміни примножують свою славу десятками тисяч тонн зверхланої продукції. Понад десятимісячну програму вони видали 3.222 тонни брикету.

ВЕСЬ процес брикетування є д початку до кінця побачити неможливо — він відбувається всередині складних машин, якими члени зміни лише управляють з допомогою кнопок і вимикачів. Але є на фабриці робітники так звані основної виробничої ділянки. Прямого відношення до випуску брикету вони, здавалося б, і не мають, але без них не обійдеться жоден цех. Ось по корпусу з довгим шлангом в руках йде дівчина в спеціалі. Це — комсомолка Євгенія Росянчук. Вона зосереджено направляє потужний струмінь води на долаву. В усі боки з шипінням розлітаються сріблясті бризки.

Кого заводно запитайте в цеху і всі вам підтвердять, що у Євгенії це не найпочесніша робота. Дівчина не просто наводить чистоту в цехах, а підтримує тут так званий «пилловий» режим. Буровугільна пилюга — небезпечний ворог брикетників. Перенасиченість її в цеху може повести за собою самозагоряння і навіть вибух. Тому-то Є. Росянчук з такою особливою вправністю промиває від пилюги кожний зпукток. І не без підстав пишається своєю роботою.

Різними шляхами прийшли юнаки і дівчата на Байдаківську брикетну, у кожного свої нахили: одні захоплюються спортом, інші — активні учасники художньої самодіяльності. Але всіх їх об'єднує спільне прагнення — для того, щоб краще, продуктивніше трудитися, треба вчитися.

— Без глибоких знань у нас не обійдешся, — говорить І. Г. Лещенко. — Техніка стає складнішою, удосконалюються процеси. І одного досвіду, нехай навіть багаторічного, тут недостатньо, потрібно й теорію «підаяти».

І справді, на фабриці, яка берегеться за звання підприємства комуністичної праці, тепер всі, починаючи від директора М. К. Кульбашного і кінчаючи

РЕПОРТАЖ

З ЯКОГО боку ви не під'їжджали б до Олександрії, звидісиль побачите високі струнки корпуси Байдаківської брикетної фабрики. Над нею цілодобово — вдень і вночі — клубочаться густі сивої білої пари. Схожі на купчасті хмарини, вони піднімаються високо вгору і тануть у безмежному піднебессі.

До фабрики по вузькоколіїці безупину сновігають прудкі електровозні состави вщерть заповнені бурим вугіллям. Доставлена на територію підприємства, темнокоричнева маса проходить складний шлях крізь п'ятиповерхові сушильно-пресові корпуси і перетворюється у схожі на шоколад з блискучими, нежов глазуруваними обідками плитки брикету.

Побувайте на фабриці, пройдіться по її цехах, і ви побачите не позбавлений інтересу складний процес перетворення бурих безформних грудочок у готову продукцію. Тут вам стане відразу ясно, чому, скажімо, через верхній корпус фабрики щодоби випаровується понад 2.200 тонн води. Це брикетники з допомогою досконалих механізмів видаляють вологу з бурого вугілля. А її міститься в ньому до 57 процентів.

БУРА маса безперервно надходить до сушильних барабанів, в преси, рухається по конвейєрах, віддає вологу і перетворюється на дрібний порошок, а потім — у невеликі плитки. Готова продукція зі складів відвантажується в багатотонні арбелі і йде в усі кінці нашої республіки, у Молдавію, в ряд районів Російської Федерації.

В сушильно-пресовому цеху № 1 сьогодні вахту несе комсомольсько-молодіжна зміна інженера Івана Григоровича Лещенка. Напружено гудуть мотори, розмірено рухаються стрічки транспортерів, в усьому відчувається злагоджений ритм роботи всього колективу: мотористів, машиністів транспортних машин і пресів, сушильників.

Змінний інженер по-господарському обходить свої «володіння»

У ВИРІ ЖИТТЯ

І В ТОРГІВЛІ — ПО-КОМУНІСТИЧНОМУ

Величкі плани комуністичного будівництва накреслили перед трудівниками сільського господарства ХХІІ з'їзд КПРС. В пропаганді поставлених партією завдань, досягнень науки й передового досвіду значне місце відводиться культосвітнім закладам і особливо бібліотекам. Саме вони повинні довести до свідомості кожного громадянина, кожного трудівника села захоплюючі цифри семірічки, визначити кожному місце в загальнонародній боротьбі за побудову світлого майбуття.

Наша Степанівська сільська бібліотека взяла на себе високе зобов'язання: книгу — кожній колгоспній сім'ї. Це завдання вже виконали. Як же ми досягли мети?

Перш за все, склали посеймну картотеку. З її допомогою вдалося легко встановити наших постійних відвідувачів. Для залучення всіх інших жителів села до читання літератури ми з кількома активістами, особливо членами гуртка «Юні друзі книг», зробили подвірні обходи. Проводили з колгоспниками бесіди про користь читання, розповідали про нові твори. Не забули і про людей похилого віку. Члени ради Ліда Затулівітер, Василь Янішевський, Таїса Репешко регулярно відвідують колгоспних пенсіонерів, читають їм книги.

Значну частину робочого часу я проводжу на тваринницьких фермах і в бригадах артілі імені Фрунзе: обмінюю книги, журнали, розповідаю про новини, організувала пересувки, пункт видачі книг. Зараз послугами бібліотеки користуються 730 читачів — майже всі мешканці села. Знаючи кожного з них, я не тільки раджу цікаву книгу, а й рекомендую прочитати ту чи іншу спеціальну літературу.

Велику увагу приділяю наочній агітації, яка завжди приваблює читачів. В приміщенні бібліотеки оформлені плакати на теми: «За що ми боремось в семірічці», «Дорогу королеві полі!»; «Дамо країні вдосталь м'яса, масла і молока!». Є у нас добре оформлений «Куток передового досвіду», де можна побачити бібліотечний плакат «Курс — на наші маяки», переглянути книжкову виставку «Виростимо високі врожаї всіх сільськогосподарських культур у 1962 р».

Під рубрикою «Передовому досвіду — широку дорогу» — портрети і матеріали про передовиків і новаторів сільськогосподарського виробництва. Це люди невтомних шукань, сильної волі, наші маяки, які показують шлях до зразкового ведення сільського господарства, до вищої продуктивності праці. Серед них — знатний механізатор двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гіталов, Герої Соціалістичної Праці кукурудзівод Ф. Я. Косянчук і буряковод П. Т. Громійчук та інші.

В альбомі «Передовики колгоспу імені Фрунзе» зроблено детальний опис методів роботи чабана М. З. Пилипенка, передової доярки Галини Цвик і т. д.

Одна з найбільш поширених форм пропаганди книги — це бесіда бібліотекаря з читачем. Бесіди, голосні читання, індивідуальні розповіді проводяться не тільки в бібліотеці, клубі, а більше всього на фермах, бригадах, в полі колгоспу. Тематика голосних читок і бесід різноманітна.

Передова доярка нашого колгоспу Галина Цвук зобов'язалась надіти до дня відкриття ХХІІ з'їзду КПРС по 2000 кілограмів, а надоїла по 2500, зайняла перше

місце в соціалістичному змаганні серед доярок колгоспів і радгоспів нашого району. Галина за нашим дорученням виступає перед колгоспниками, розповідає, як їй допомогли в роботі брошури про досвід кращих тваринників країни.

Важливе значення у вивченні інтересів і запитів окремих читачів має участь бібліотекаря в громадському житті села. Я завжди буваю на загальних колгоспних, партійних і комсомольських зборах. В моєму щоденнику час від часу з'являються записи про те, яку літературу необхідно придбати, які книги дати тому чи іншому читачеві.

Не менш корисними для вивчення запитів читачів є масові заходи, що проводяться в бібліотеці, літературні і тематичні вечори, бібліографічні огляди. Зокрема, цікаво пройшли у нас літературні і тематичні вечори: «І один у полі воїн», «Щастя! Яке воно?», «Програма КПРС — величчя програма боротьби за комунізм».

Зараз ми готуємо тематичний вечір на тему: «Будівництво комунізму — справа наших рук». В його проведенні, крім активістів бібліотеки, візьмуть участь передовики сільського господарства колгоспу.

На досягнутому ми не заспокоїмось. Разом з активістами зробимо все, щоб бібліотека стала справжнім помічником парторганізації артілі в пропаганді історичних рішень партії серед трудівників села.

Л. ОЛІЙНИК,

завідуюча Степанівською сільською бібліотекою. Устинівський район.

КОЛИ в нашій країні стало відомо про скликання ХХІІ з'їзду КПРС, комсомольці промтоварного магазину № 86 на кілька хвилин затрималися після роботи. Говорили коротко:

— Я пропоную боротися всім колективом за високе комуністичне звання, — звернулася до подруг старшої продавця галантерейного відділу Надія Мороз.

Пропозицію Наді всі підтримали. Незабаром в магазині почав працювати новий відділ, а якому товари продавалися на виплату. Крім того, комсомольці запропонували створити стіл розкрито.

У промтоварний відділ заходить споживач. Йому необхідно термі-

ново локроїти плаття. Не проходить і півгодини, як робота вже виконана. Здавалося б, сам по собі факт незначний, але він говорить про чуйне ставлення працівників магазину до запитів населення. Ось тому щиро вдячністю людей заслужили молоді продавці промтоварного відділу Ліда Подорога, Люда Малько, Валія Авдієнко.

Буває, що споживач не може підібрати по своєму росту пальто чи костюм. Йому пропонують завітати в магазин через кілька днів. Замовлення покупця обов'язково виконується.

— Головне наше завдання, — говорить з відуючий магазином Г. І. Мельниченко, — наблизити товари до споживача. Тому наш колектив продає чимало продукції на вносних столиках за межами магазину, практикуються вїзди з промтоварами в райони області — Олександрівський, Хмельківський, Новоукраїнський та інші.

В кінці цього року магазин набагато збільшив план товарообігу. Ще на 25 листопада продав він товарів на 648 тисяч карбованців плану при річному зобов'язанні 645 тисяч.

Нещодавно колективу магазину присвоєно звання комуністичного. Було б непогано, щоб методи і досвід роботи колективу кіровоградського магазину № 50 стали надбанням всіх торговельних працівників області.

О. БУР'ЯНСЬКИЙ, м. Кіровоград.

ВСЮ ШИРИСТЬ СЕРЦЯ — ЛЮДЯМ

НАМ СПЕЦІАЛІСТИ потрібні і роботу вам пропонуємо на вибір, — говорив завідувач районним відділом культури.

Еванжеліна Паславська, випускниця культосвітнього технікуму, поїхала приймати Іскрівську сільську бібліотеку.

...Іскрівка красива. Станеш біля клубу, глянеш довкола — не село, а картина. Рівні, довгі вулиці. Обабіч, наче вартові, вишикувались білі хатини. А за ними — річка. Все село оперезане її блакитною стрічкою. Про таке село якраз і мріяла Еванжеліна. Іскрівка їй сподобалась.

Несподівано хороше враження справила і бібліотека. Як ото буває, зайдеш до людини в хату і бачиш, що всі закутки добром заставлені.

Бібліотекарка побачила тут таку картину. Не тільки полиці, а й столи, стільці, навіть проходи служили тут стелажима. Десять тисяч книг значилось у списку. А в районі казали: «Погана бібліотека...».

По картках хотіла скласти уяву про актив бібліотеки. Витягла першу ліпшу, розкрила. На всьому розвороті розмашисто був заповнений... один рядок. Хто ж стане опорою в перші дні?

Підійшла до вікна, протерла пальцем. В око впала річка, верби... Таки правду казали в райвідділі культури: «Іскрівка — хороше село...».

Наступного дня до дверей не можна було повернутись. Звідти вилітала порижіла пилука, шмаття пожовклого паперу. То Еванжеліна наводила тут порядок. А вже на ранок в бібліотеку прийшов перший відвідувач. Можливо, не стільки, щоб взяти книгу, як подивитись на неспокійне дівча — нову бібліотекарку, про яку вже говорило село.

Але застати Еванжеліну виявилось не так просто. Другого ж дня була вже на фермі, знайомилась з доярками. Маленька, метка, вона пройшлася по корівнику, глянула на дошку показників, потім підійшла до гурту.

Зав'язалась щира розмова. Бібліотекарка розказала, які є книжки з питань тваринництва, порадила, що треба читати.

Поступово формувалась актив — доярка Антоніна Парасенко, свинарка Галина Тарасюк, завідувача ферми Людмила Штефан... Того літа вечорами тісно гасло світло в бібліотеці, хоч її краще було б називати тоді простим книгосховищем.

Замість єдиного плакату кількарічної давності на стінах з'явилися: «Куточок механізатора», «Куточок доярки», «Що читати свинаркам» і т. д. З'явилися картотека, каталоги. Тепер читачам не треба було блукати між заплених бібліотечних полиць, шукаючи потрібну книгу...

ХЛОПЦІ, бібліотекарка йде.

— З книжками?

— Що, дівчино, романи принесла? — порушує паузу густий баритон.

— Тут переважно література по ремонту сільськогосподарських машин.

Література згодилась ремонтникам. А, натрапивши на другу книгу «Підняті цілини», той же баритон попросив записати і цей твір.

І відтоді вже другий рік куточок тракторного вагончика бригади № 1 відводиться під книги. Приймає і видає їх ентузіаст Микола Григорівський.

Полюбили в селі бібліотекарку. Молоді поважає її як радника, друга, а старші, як дочку. Особливо ж уважним був демобілізований солдат Вася Кульшенко. Після приїзду з армії він щовечора носив з бібліотеки свіжі книжки додому, а незабаром переїхала до нього і сама бібліотекарка.

Ставши дружиною колгоспного шофера, Еванжеліна, як і раніше, викає в життя села, сприймає всі його радощі і болі. І люди прислухаються до її голосу. Голова колгоспу І. М. Павлюк запрошує на засідання правління. Парторганізація доручила їй випускати стінківку «За високий урожай». З ініціативи Еванжеліни випускають газету в чотирьох екземплярах — для всіх бригад колгоспу.

...Вечорами, після роботи йдуть в бібліотеку люди, щоб послухати бесіду про нову Програму КПРС, взяти свіжі брошури з матеріалами ХХІІ з'їзду КПРС, почитати газети, журнали. Їх завжди радо зустріне молода комуністка, поділиться новинами, розповість зміст нової цікавої книги. І хто заїде сюди хоч раз, обов'язково знайде час і для повторного візиту в бібліотеку, стане її постійним відвідувачем.

А нещодавно Іскрівську сільську бібліотеку занесено на обласну Дошку пошани.

І. НЕНЬКО.

Петрівський район.

У КИЄВІ відбувся республіканський зліт юних натуралістів і дослідників сільського господарства — озернят. В його роботі взяли участь відомі новатори колгоспного виробництва.

На фото: знатні кукурудзіводи країни Герої Соціалістичної Праці Федір Якович КОСЯНЧУК з Кіровоградської області (зліва) і двічі Герої Соціалістичної Праці Євген Вікторович БЛАЖЕВСЬКИЙ з Одеської області під час перерви розмовляють з юнпатами — учасниками зльоту. Фото Н. Цидяльковського. (Фотохроніка РАТАУ).

Світлана Іл'яшенко — вихователька Олександрійського дитячого садка № 12. Понад п'ять років всю свою ласку і ділову ніжність віддає вона малюкам. Нещодавно комсомолку С. Іл'яшенко на партійних зборах рекомендували до вступу в кандидати КПРС. На знімку Світлана ІЛ'ЯШЕНКО.

Фото Г. УДОВИЧЕНКА.

Майстерню спорудили учні

ЩЕ НЕДАВНО в Маловисківській середній школі № 3 не було своєї майстерні. Учніам доводилось проходити виробниче навчання в РТС або на центральній садибі цукрокомбінату.

— Хіба не зможемо своїми руками звести майстерню? — запитували старшокласники. — У нас же є свої майстри ростуть.

За короткий час дев'ятикласники Віктор Гончар, Микола Довгань, Віктор Романенко та інші оволоділи будівельною справою. Не минуло й місяця, як на подвір'ї школи виростили цегляні стіни. Десятикласники-тепларі Дмитро Соїченко, Володимир Сологуб, Володимир Москальов та ще дехто з учнів виконали решту робіт. Було заведено устаткування, і майстерня стала до ладу. Тепер школярі оволодівають в ній столярною та електротехнічними спеціальностями.

Юні будівельники закінчують також спорудження шкільного планетарію, стрілецького тиру в міському парку. Завдяки їх вмілим рукам школа матиме і спеціальний кабінет будівельної справи.

І. ТЕЛЯТНИК, наш позаштатний кореспондент. м. Мала Виска.

«МОЛОДИЯ КОМУНАР» 13 грудня 1961 р., 3 стор.

МОЛОДІЖНЕ КАФЕ ВІДКРИТО

МОЛОДИ кировоградці давно мріяли про своє кафе. Завдяки ініціативі комітету комсомолу заводу «Сільгоспдеталь» воно, нарешті, з'явилося в нашому місті.

Увечері 9 грудня привітно розчинилися перед молоддю двері приміщення заводської їдальні, яка у суботні й недільні вечори перетворюватиметься у молодіжне кафе.

Перший вечір комсомольці «Сільгоспдеталі» вирішили провести, так би мовити, в «родинному колі», — не запрошуючи багато молоді з інших підприємств. Воно й розуміло, адже й члени комітету, і секретар його, Леонід Сенько, хвилювались: як розпочнеться нова, незнайома справа? Як сприйме її молодь? Та перші ж години роботи кафе розвіяли всі сумніви. З усього було видно, що подобається молодому конструкторові заводу Борису Десяряу провести вечір з друзями Віктором Ткаченком і Петром Сохрокою за столом, на якому — десертна вечеря, пляшки з безалкогольними напоями.

Лине музика. Ось в одному кінці залу, не зайнятому столиками, уже закружляли перші пари. Відшукавши куточок позатишніше, схилились над дошкою шпаків. Кілька дівчат, очевидно подруги, з цікавістю перелистують свіжі номери журналів. А за сусіднім столиком ділиться своїми враженнями від туристської подорожі за кордон молодий майстер тресту «Укрелеватормлинбуд» Геннадій Малобродський.

— Ну як, подобається вам тут? — запитуємо у чорнявої дівчини, яка щойно танцювала.

— О, звичайно! — в один голос озивається Олена Степаненко та її подруга Клавдія Олексієва. Це — токарі механічного цеху з бригади Людмили Кривцової — кращого молодіжного колективу підприємства, удостоєного звання бригади комуністичної праці імені XXII з'їзду КПРС.

— А танці? Ні в яке порівняння не йдуть вони з отими танцюльками, які процайтують ще в деяких клубах, — додають дівчата.

Щоправда, дехто не поділяє загального захоплення. За одним із столиків з виразом скуки на обличчі сидить молодий брונет і скептичним поглядом обводить зал. Нарешті він підводиться і підходить до офіціанта.

— 150 «Московської» не наллете? — конфіденційно шепоче їй.

— Що ви?! — здивовано відповідає та. — У нас без цього.

І випадковий відвідувач, насунувши на лоба модну хутрову папаху, проступе до виходу.

Наступні вечори в молодіжному кафе обцяють бути ще цікавішими. Господарі його запрошують до себе молодь з агрегатного заводу, з «Червоної зірки» та інших підприємств. Тут будуть влаштовуватись зустрічі з артистами, поетами, з багатьма людьми, яким є що розповісти молоді.

Слід вітати ініціаторів хорошого починання й побажати їм, щоб завжди у їх кафе панувала атмосфера дружби, щоб не знала сюди дороги скуки.

Т. БОДНАР.

м. Кіровоград.

Музична студія в школі

ХОРОШУ ініціативу проявив педколектив Глинської середньої школи, організувавши музичну студію. Школа придбала комплекти різних музичних інструментів. Виявилось, що чимало батьків бажає записати своїх дітей у студію. Зараз розпочалися заняття по класу баяна і скрипки.

В. ЯЦЕНКО.

Новогеоргіївський район.

Прочитайте, це цікаво

ДИНІ РОСТУТЬ НА ДЕРЕВІ

ЧИ МОЖЕ баштан перекочувати на дерево? Виявляється, може. На одній з ділянок Гагрського опорного пункту Головного ботанічного саду Академії наук СРСР є плантація струнких дерев, схожих на пальми. Високо над землею під шапкою зеленої крони, зріють величезні жовті плоди. Хто їх бачить вперше, мимоволі вигукне:

— Та це ж дині! І ростуть вони на дереві... Плоди дійсно нічим не відрізняються від динь звичайного колгоспного баштану. Деякі досягають двох з половиною і навіть трьох кілограмів.

По плодах рослинні назвали «динне дерево». В ботаніці воно відоме як папайя. В радянські субтропіки дерево перекочувало з Центральної Америки. Місцеві жителі Флориди називають папайю «ванті», що означає «будь здоров». Відоме воно і як «золоте дерево життя». Такі назви папайя одержала за багаточисленні лікувальні і дієтичні властивості. З цієї цікавої рослини виготовляють до ста різних препаратів.

Ми розрізаємо жовтий продовгуватий плід. Він приємно пахне. За смаком плід також нагадує диню, тільки має хоч і приємний, але різкий присмак. Його дає папайя — особлива, дуже цінна речовина, за своєю дією рівноцінна тваринницькому пепсику. В цьому головна особливість і цінність плодів. Папайя добре розчиняє мертва клітини і викликає швидкий ріст живих тканин. Він володіє чудодійною силою при лікуванні раку, опіків, нейтралізує укуси отруйних павуків. У харчовій промисловості папайя застосовують для прояснення пива і надання молодим винам смаку старого вина.

Якщо людина дуже перевтомлена чи виснажена хворобою, плоди дерева швидко відновлять її сили, віднімають тонус життя. У зрілих плодах міститься більше 70 процентів цукру і багато вітамінів.

Ми з подивом розглядаємо дерево, мислюємо його величезним ізумрудним листям. Виявляється, воно теж має цікаві властивості. Настільки тверде м'ясо, загорілу в листя папайя, через кілька годин стає м'яким і ніжним. Листям добре мити голову для зміцнення волосся. можна застосовувати замість мила при пранні білизни.

У розсадняках опорного пункту близько ста дерев. На деяких рослинах зріє по 40—50 плодів. Папайя плодоносить один раз в житті. Віддавши людині свої дари, рослини гинуть. На їх місце садоводи висаджують нові. Ростуть вони швидко і на третій рік уже дають плоди. В кожному плоді по 1200—1300 дрібних насіння.

На жаль, динне дерево — ніжна, теплолюбива рослина. Більшість його сортів можна вирощувати лише в тропіках і субтропіках. Але є сорти, які витримують і субтропічний клімат. У розсадняках виробовується декілька сортів. В недалекому майбутньому динне дерево ввійде в наш побут нарівні з лимонами і мандаринами.

О. МАСТРЮКОВА,
кор. ТАРС.

ЗНАЙОМТЕСЬ: САШКО!

Фотоюрод В. Крайника.

Турбохід

на підводних крилах

ГОРЬКИЙ. До проектування першого в світі вантажного судна на підводних крилах приступив колектив центрального конструкторського бюро заводу «Красное Сормово». Воно розраховане на перевезення 100 тонн вантажів з швидкістю 80—90 кілометрів на годину. Корабель матиме газозу турбіну потужністю близько восьми тисяч кілських сил.

До ядерного вибуху в США

НЬЮ-ЙОРК. Як уже повідомлялося, в результаті нового ядерного вибуху в США радіоактивна хмара рухається в напрямі міста Карлсбад, розташованого приблизно за 24 милі від місця вибуху.

Керівники комісії по атомній енергії дали розпорядження перекрити автомагістралі, що зв'язують атомний полігон з містом. Як повідомляє газета «Нью-Йорк таймс», сім автомобілів, що прибули в Карлсбад, виявилися сильно зараженими. Газета вважає, що вітер жене хмару на північ від полігона. «Нью-Йорк таймс» повідомляє також про самодовільний вибух потужного заряду тринітролоулу, який знаходився за дві милі від виробничої шахти. Вибух стався в результаті детонації від ядерного випробування.

(ТАРС).

Перший номер „Едванс“

НЕДАВНО в Канаді вийшов з друку перший номер нового прогресивного молодіжного щомісячника «Едванс». Його видавець — Комуністична ліга молоді Канади. Мета журналу — нести слово ліги в маси, поширювати передові ідеї серед юнаків і дівчат всієї країни.

Журнал розповідає своїм читачам про те, як їхні молоді співвітчизники борються за мир і роззброєння.

«Едванс» знайомить своїх читачів з основними міжнародними подіями, висловлюється за необхідність розширення контактів між студентами Канади і Радянського Союзу.

Спеціальна стаття присвячена радянському кінематографу, ідеям гуманізму, які воно пропагує.

А. ЖИГУЛЬОВ,
кор. ТАРС.

До рідного дому

Канікули — аж у люту, (Життя студентське — вогонь)...
На пероні людно-людно, Не протопишися у вагон. Чую серцем і дужим тілом —

За Дніпром десь село моє, Вкрите шифером білим-білим,
А не соломою; Давно відцвіло черешнями, Відпахло пшеницею за літо, —

І вже зима обережно Обдягла нас у теплі пальта.

Мої однолітки в армію йдуть. А в мою Іванівку Заходить дівкою гарною Весна щодня і щоранку. Сузір'я — мрії мережею... Із виглядом доброго вчителя.

З газети рядки зосереджено читас, вичитує.

..Як гарно додому їхати! Вітер. Дорога напориста Тремтить, а думка, мов крихта, Вискакче поперед поїзда.

Анатолій ВОРФЛІК.

ХУЛІГАНІВ ПОКАРАНО

З ЗАЛИ СУДУ.

Не за тією адресою

ВІКТОР Гуля, працівник СКБ заводу «Червона зірка», повертався зі своєю дружиною Надією додому. Тільки що молоді люди подивились в кіно-театрний хороший фільм, і тому настрій у обох був чудовий. Раптом недалеко від воріт стадіону «Авангард» їх перестригла група п'ятих хуліганів. Один з них — Чайковський — відізвав Віктора убик.

— Де живеш? — дихнув горіллячим перегаром і, не дивлячись відповіді, наніс Віктору сильний удар. Інші хулігани — Поддубний і Висторайський — також накиннулися на ні в чому неповинну людину.

Гулі нанесено тяжке тілесне пошкодження лівого ока з повною втратою зору.

Міський суд під голтуванням судді Т. Семененка розглянув цю справу. Всі троє підсудних свою провинку визнали повністю. Хуліганів засуджено до суворого покарання: Чайковського до 8 років позбавлення волі, а Поддубного і Висторайського до 5 років позбавлення волі кожного. Вирок зустрінутий присутніми зі схваленням.

І. ЧЕХЛОВ,
голова Кіровоградського міського народного суду.

НАША АДРЕСА

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 38.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова
Облаштував, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 38.

БК 00742.

Зам. № 8378. Т. 27.000.

НАЙВИЩА НАГОРОДА

КІЛЬКА років тому до нас в Богданівську сільську лікарню прийшла молоденька, русава дівчина — медсестра Клава Скрипай. З перших же днів роботи зарекомендувала себе активною, чесною трудівницею.

Незабаром у Клави з'явилося багато друзів, серед них і діти, які з гордістю говорили: «Ми будемо такими, як Клава».

Чи в ніч, чи вдень викличете Клаву до хворого і вона обов'язково прийде.

Ось уже майже рік Клава день при дні відвідує хворих Мирополів. Не раз з'являлась Клава на нічні виклики односельчан.

За сумлінну працю адміністрація лікарні часто відзначала у своїх наказах Клаву Скрипай. Та найбільшою нагородою для неї — любов і повага односельчан.

В. БОГДАНОВА,
Знам'янський район.

ВУЛИЦЯ НОВОСЕЛІВ

ЧАСТО гуляють весілля у Грушці, а через рік — другий молоді господарі просять друзів на новосілля. В достатку живуть молоді колгоспні сім'ї, отож і будуються.

Тому-то сільська Рада вирішила відвести новим забудовникам спеціальну вулицю, щоб вона стала справжньою окрасою села. Колгосп допоміг будматеріалами. Не минуло й місяця, як двома різними рядами вирости стіни новобудов. У вільний від роботи час колгоспники допомагали один одному в будівництві.

Молоді господарі насадили навколо своїх осель багато дерев — зеленою буде їх вулиця.

Незабаром у критих залах з шифером будинках спалахнула електричні вогні. Настала осінь — пера новосілля. Радісним було воно у колгоспного крелевіда Василя Вербицького. Його будинок — один з найкращих на вулиці. Відсвяткували новосілля і молоді колгоспники Леонід Голота, Анатолій Осауленко, Михайло Васютинський та інші. Незабаром в нові добротні будинки вселяться ще десятки молодих колгоспних сімей.

М. ШЕВЧУК.

Ульяновський район.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

Кінотеатр «Мир». Для дітей — комедія «ОБЕРЕЖНО, БАБУСЮ». Початок о 10 год. ранку і 12 год. дня. «НА БЕРЕГАХ ІНГУРИ». Початок о 2 і 4 год. дня, 6, 8, 10 год. вечора.

Кінотеатр імені Дзержинського. Для дітей — «ЧОРНОМОРЧКА». Початок о 10 год. ранку та 11 год. 30 хв. дня. «МАДЕМУАЗЕЛЬ НІТУШ». Початок о 1 год. 2 год. 40 хв і 4 год. 20 хв. дня, о 6 год. 10 хв., 8 год. і 9 год. 50 хв. вечора.

Кінотеатр «Сивашець». Для дітей — «НАД ТИСОЮ». Початок о 10 год. ранку, 12 і 2 год. дня; «ДАРКЛЕ». Початок о 4 год. дня, 6, 8, 10 год. вечора.